

LIST MINISTRA PROWINCJALNEGO NA ROZPOCZĘCIE WIELKIEJ NOWENNY PRZED 100. ROCZNICĄ ŚMIERCI BŁ. O. HONORATA KOŹMIŃSKIEGO

*Do Braci Warszawskiej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów
Do Sióstr i Braci Rodziny Honorackiej*

Wielkie i ważne wydarzenia, które mają szczególne znaczenie dla człowieka, warto zachować w pamięci, a może nawet spróbować zatrzymać w czasie tak, aby były bliskie i aktualne. Jednym ze sposobów tego zatrzymania jest nieustanne wspomnianie, czemu służą rocznice i jubileusze. Dla braci kapucynów w Polsce, szczególnie dla naszej Prowincji Warszawskiej i dla całej Rodziny honorackiej ogromnie ważna jest postać bł. Honorata Koźmińskiego.

Dla kapucynów jest bratem z tej samej rodziny zakonnej, a zgromadzenia honorackie nazywają go ojcem swoich wspólnot, a także duchowym przewodnikiem poszczególnych sióstr jemu współczesnych. Ta bliska relacja oraz niegasnące pragnienie rozwoju kultu Błogosławionego, a w tym kontekście także rozwoju duchowego i liczebnego naszych wspólnot, wzmaga potrzebę jeszcze większego poznania osoby i dziedzictwa bł. Honorata. Okazją do tego będzie 100. rocznica jego śmierci czyli narodzin dla nieba, jak to określamy w przypadku świętych i błogosławionych. 16 grudnia 1916 roku siostra śmierć przyszła do brata Honorata w klasztorze w Nowym Mieście nad Pilicą. Zakończyła się jego ponad 80-letnia wędrówka przez ziemię, wędrówka ku świętości, której tak bardzo pragnął. Spojrzenie na śmierć może budzić lęk przed tym, co nieznane, ale może otworzyć oczy na życie, które jest uwerturą rzeczy przyszłych, a śmierć jest do nich bramą. Każdy 16. dzień miesiąca przywołuje na pamięć bł. Honorata. Od wielu lat ten dzień jest okazją do spotkań, słuchania wykładów i refleksji nad życiem i twórczością Błogosławionego. Warszawa, Nowe Miasto, Zakroczym, miejsca działalności o. Honorata, dziś stały się ośrodkami czci jego osoby, myśli, działania. Sanktuarium w Nowym Mieście, do niedawna działający w Warszawie Instytut bł. Honorata, a dziś jego kontynuator - Archiwum Warszawskiej Prowincji w Zakroczymiu, Wicepostulatura sprawy kanonizacji to ważniejsze instytucje propagujące kult Honorata i zajmujące się jego spuścizną piśmienniczą i dziedzictwem. O wzroście kultu niech świadczą liczne inicjatywy podejmowane szczególnie w ciągu ostatnich 20 lat, z których niewątpliwie pierwszą i kluczową była beatyfikacja dokonana przez papieża Jana Pawła II w Rzymie 16 października 1988 r. Bł. Honorat jest patronem diecezji łowickiej, a także jednej z parafii w Białej Podlaskiej. Jego relikwie ostatnio wędrowały po okolicy Nowego Miasta, dzięki czemu stał się bliższy rodzinom. Sympozja na KUL i UKSW, spotkania w Centrum Duchowości „Honoratianum” w Zakroczymiu, coraz liczniejsze wydawnictwa popularne i naukowe to owoc pracy braci i sióstr, a także ludzi nauki, którzy podejmują wysiłek zgłębiania i propagowania duchowości i historii życia o. Honorata. W ten nurt włącza się inicjatywa Wielkiej Nowenny. Wielkiej, gdyż trwać ona będzie przez 9 kolejnych

lat, aż do 16 grudnia 2016 r., kiedy to wspominać będziemy 100. rocznicę śmierci Honorata. Wielkiej, gdyż będzie ona gromadzić wokół osoby Błogosławionego rzeszę braci i sióstr, wspólnotę wspólnot: Rodzinę honoracką i Braci Mniejszych Kapucynów. Wielkiej, gdyż będzie ona przybliżać nam nie tylko Honorata, ale także ogromne bogactwo duchowości Założycieli zgromadzeń i bogactwo braci i sióstr, którzy dziś starają się kontynuować ich misję w Kościele i świecie.

Hasłem Nowenny jest „**Twórcza wierność miłości**”. Twórczość zakłada działanie i rozwój, wierność - posłuszeństwo i trwanie, a miłość jest motywem zarówno działania, jak i trwania. Patrząc na życie bł. Honorata, dostrzegamy wszystkie te elementy: twórczość wyrażona jest w jego duszpasterskiej aktywności, której szczególnym owocem jest powołanie zgromadzeń zakonnych, męskich i żeńskich oraz ogromna płodność pisarska; wierność to nieugiętość w pełnieniu woli Bożej mimo braku sprzyjających warunków, to stałość i posłuszeństwo wobec natchnień Bożych oraz uległość Kościołowi; miłość to cały sens jego życia, to wartość, która powinna być „jeśli nie jedyną, to przynajmniej główną pobudką wszystkich naszych spraw” (H. Koźmiński, Powieść nad powieściami, s. 13). Wokół tych treści będziemy gromadzić się na różnych spotkaniach, zachęceni, by czynić refleksję i modlić się w naszych wspólnotach zakonnych i domowych.

Tematy poszczególnych lat Nowenny wyrastają z życia Honorata i pokazują jego charyzmat i duchowość. Każdy rok ma patronat, który podjęły zgromadzenia honorackie. Ostatni rok pod przewodnictwem braci kapucynów będzie wspólnym dziękczynieniem za dar o. Honorata i jego dziedzictwa. Całość będą wspierać swoją modlitwą siostry klaryski kapucynki. Kluczowym spotkaniem każdego roku, 2007-2016, będzie dzień 16 grudnia. Wówczas będziemy kończyć i zarazem rozpoczynać kolejne lata Nowenny. Program i wszelkie materiały pomocne w jej przeżywaniu znajdziemy w wydawanym co rok „Przewodniku”, który będzie spełniał funkcje informacyjne oraz posłuży jako modlitewnik i agenda liturgiczna. Z pewnością będzie też pomocą dla wszystkich, którzy nie będą mogli uczestniczyć w spotkaniach w Nowym Mieście czy w Zakroczymiu, a przez indywidualną modlitwę włączą się w to wspólne dzieło.

Nowenna do czegoś przygotowuje, coś ważnego zapowiada, a więc jest w swoim celu ukierunkowana na ważne wydarzenie, do którego zmierza. Jednak sama w sobie może stać się narzędziem formacji duchowej i intelektualnej, a jej przeżywanie wydać konkretne owoce jeszcze przed rocznicowymi obchodami. O to trzeba nam prosić - o dobre owoce tego czasu. Szczególnie zwracam się do chorych i cierpiących, aby włączyli swoją ofiarę cierpienia w walkę z wszelkimi przeciwnościami, które pojawiają się wtedy, gdy zamysł pochodzi od Boga.

Zapraszam Braci i Siostry, Czcieli bł. Honorata, a także wszystkich zainteresowanych jego

życiem, charyzmatem i duchowością do wspólnej modlitwy i udziału w bogatym programie Wielkiej Nowenny. Niech ten czas będzie dla nas okazją do pogłębienia tożsamości honorackiej i kapucyńskiej, do budowania jeszcze większej jedności i współpracy Sióstr i Braci Rodziny honorackiej i kapucyńskiej, do odkrywania Bożego planu wobec naszych wspólnot, szczególnie w kontekście budzenia powołań, odkrywania własnego charyzmatu i gorliwości apostołskiej tak, by przez poznanie i miłość jeszcze bardziej zachwycić się swoim powołaniem. Niech błogosławiony Honorat wstawia się za Wami i pociąga swoim przykładem twórczej wierności miłości.

*br. Sławomir Maria Siczek OFMCap
minister prowincjalny*

Warszawa, dnia 29 listopada 2007 r. w święto Wszystkich Świętych Zakonu Serafickiego